

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Chelmenciuc Roman, împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi din 27 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 12 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Chelmenciuc Roman Igor, născut la 05 octombrie 1996, originar și locuitor al r-ului Anenii Noi, satul Telița.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.05. 2013 – 27.12.2013 (prima instanță).
2. 21.01.2014 – 12.02.2014 (instanța de apel).
3. 27.05.2014 – 25.06.2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 27 decembrie 2013, Chelmenciuc Roman a fost condamnat:

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă;
- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor numite, lui Chelmenciuc Roman i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, fără amendă, în penitenciar pentru minori.

Măsura preventivă în privința lui Chelmenciuc Roman a fost schimbată din obligația nepărăsirii localității în arest, arestându-l imediat din sala de judecată.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Chelmenciuc Roman la 02 decembrie 2012, aproximativ la ora 16:00, aflându-se în satul Speia, r-nul Anenii Noi, a sustras în mod deschis de la minorul Sebastian Coteț un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 1900 lei, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, Chelmenciuc Roman, în seara zilei de 08 martie 2013, a pătruns în domiciliul Inei Vasileva, din satul Telița, r-nul Anenii Noi, de unde a sustras pe

ascuns bani în numerar în sumă de 1600 lei, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 1600 lei.

Tot el, Chelmenciuc Roman, în perioada lunii martie 2013, a pătruns în domiciliul Ninei Sîrbu, din satul Telița, r-nul Anenii Noi, de unde a sustras pe ascuns o pereche de cercei din aur în valoare de 2700 lei și un telefon mobil al operatorului de telefonie „Unite” în valoare de 800 lei, pricinuindu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în valoare totală de 3500 lei.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Veaceslav Avramov în numele inculpatului Chelmenciuc Roman care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri prin care cauza penală în privința inculpatului să fie încetată în legătură cu împăcarea părților conform prevederilor art. 109 Cod penal;

- inculpatul Chelmenciuc Roman, fără a contesta vinovăția sa, a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde, invocînd că și-a recunoscut vina, nu este încadrat în cîmpul muncii însă mama acestuia are nevoie de îngrijire din partea lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 12 februarie 2014 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței atacate invocîndu-se, că argumentul apărătorului, precum că în temeiul art. 109 Cod penal este posibilă împăcarea părților și încetarea cauzei penale în privința inculpatului Chelmenciuc Roman în instanța de apel este nefondat, deoarece, conform art. 109 Cod penal și art. 230 Cod de procedură penală, momentul pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective. Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a invocat, că instanța de fond la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Chelmenciuc Roman corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale cauzei și anume: la locul de trai se caracterizează negativ, în timpul examinării cauzei vina a recunoscut-o integral, se căiește de cele întîmplate, inculpatul anterior a mai fost condamnat, fiindu-i aplicată o pedeapsă în formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă pentru sine nu a conștientizat aceasta.

Instanța de apel a concluzionat, că la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Chelmenciuc Roman, instanța de fond corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicîndu-i inculpatului Chelmenciuc Roman o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Chelmenciuc Roman, prin care, fără a invoca un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, din motiv că a recunoscut vina integral, se căiește de cele comise, a restituit bunurile sustrate părților vătămate, el fiind unicul întreținător al mamei sale.

La data de 24 iunie 2014 în incinta Curții Supreme de Justiție au parvenit cererile părților vătămate Vasilieva Ina și Sîrbu Nina prin care solicită aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal în privința inculpatului Chelmenciuc Roman, deoarece dauna materială și morală le-a fost restituită, careva pretenții față de inculpat nu au și este o persoană buna, are la îngrijirea sa pe mama Chelmenciuc Liudmila, fiind mama singură.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Chelmenciuc Roman, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 26 februarie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 12 februarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 12 martie 2014, în termen.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

Se constată că, autorul recursului nu a respectat aceste cerințe.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede expres și limitativ toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel. În recursul ordinar declarat sunt criticate hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare, exprimîndu-se dezacordul cu pedeapsa stabilită, pe care recurentul o consideră prea aspră. Colegiul penal verificînd hotărîrile atacate, prin prizma temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, consideră că acest temei, nu poate fi reținut de instanța de recurs din motiv, că instanța de fond și de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, corect au ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de criteriile generale de individualizare a pedepsei și luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana inculpatului, circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și faptul, că el anterior a mai săvîrșit infracțiuni legate de sustrageri, deaceea pedeapsa reală cu închisoare stabilită acestuia este una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei și

cu scopurile pedepsei penale - de prevenire de a comite noi infracțiuni de către inculpat și de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanțele ierarhic inferioare în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, au dat o apreciere justă probelor în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpatului Chelmenciuc Roman în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă echitabilă de 3 ani și 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar pentru minori, fără aplicarea amenzii.

Referitor la argumentele părților vătămate indicate în cerințele sale, instanța de apel corect s-a expus în decizia atacată, și anume: conform art. 109 Cod penal și art. 230 Cod de procedură penală, momentul pînă cînd poate avea loc împăcarea părților, este atunci cînd cauza se judecă de către instanța de fond, cînd completul s-a retras pentru deliberare pentru adoptarea sentinței respective.

Astfel, hotărîrea atacată nu este afectată de erori de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Chelmenciuc Roman, fiind vădit neîntemeiat.

8. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Chelmenciuc Roman, împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 27 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 12 februarie 2014, în cauza penală în privința lui **Chelmenciuc Roman Igor**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16.07.2014**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie